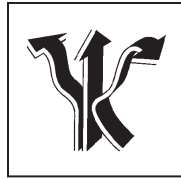

Міжрегіональна Академія управління персоналом
Українсько-Азербайджанський інститут соціальних наук
і самоврядування Г. А. Алієва
Міжнародна Кадрова Академія
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Всеукраїнська Академія наук публічного управління

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 4

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Українське суспільство: контури інновацій”
м. Київ, МАУП, 30 березня 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 22.02.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, доц.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.;
В. І. Цибух, канд. філос. наук, доц.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 4: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Українське суспільство:
контури інновацій”, 30 березня 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова)
[та ін.]. — 2017. — 348 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Вавренюк Сергій Анатолійович Державне регулювання соціальної сфери в умовах фінансової кризи на основі європейського досвіду.....	110
Вакуліч Тетяна Михайлівна Вплив соціальних факторів на формування невротичних розладів	113
Гайдукевич Геннадій Анатольевич Децентралізація: восток України.....	116
Гайдученко Світлана Олександрівна Соціокультурний аспект модернізації державного управління	120
Гатіатулліна Ольга Вікторівна Проблеми молоді як одна із сучасних соціальних проблем в Україні	123
Глушко Лариса Олексіївна Компетентністний концепт як сучасна основоположна ідея розвитку впевненості в собі у процесі соціалізації школярів.....	126
Головченко Валентин Васильович Державна (українська) мова як тема політико-правових дискусій	129
Гордієнко Михайло Григорович, Медвідь Федір Михайлович Інноваційне мислення як вимога соціального розвитку	132
Грабовенко Наталія Валеріївна Деінституціалізація дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, в контексті соціальної політики.....	136
Дікареєв Олександр Іванович Неокласична модель політичного дослідження справедливості світового розвитку в триаді: “політичний процес — зміни політичного режиму — політичні актори, інститути, правові механізми та норми”	139
Дмитренко Тетяна Леонідівна Розвиток інформаційних систем як шлях до прозорості вексельного ринку.....	146
Довбик Катерина Сергіївна, Філіппов Михайло Іванович Сучасні тенденції розвитку системи управління інноваційними процесами на державних підприємствах в умовах економічної кризи.....	148
Дорошенко Володимир Сергійович Особливості дослідження соціальної політики як суспільного інституту.....	150
Дорошенко Лідія Степанівна Вплив організаційної культури підприємства на формування трудового потенціалу	153
Євсюкова Оксана Володимирівна Застосування інституціонального підходу у системі сервісного публічного управління	155
Захожай Костянтин Валерійович Вплив бюджетного процесу на соціальні проблеми сьогодення.....	157
Згалат-Лозинська Любов Олександрівна Проблема молодіжного безробіття та шляхи її вирішення.....	160
Калина Алла Василівна Мотивація персоналу як складова соціально-трудова відносин	163

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ НА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

Розбудова держави шляхом вдосконалення системи управління, впровадження нових, більш сучасних моделей керування держпідприємствами та соціально-економічні трансформації в умовах нестабільності зумовлюють інтенсивні соціальні, державно-правові перетворення, інтеграційні процеси, що відбуваються на всіх рівнях. Мова йде про вирішення двох основних завдань: розбудову держави шляхом кардинальних змін соціально-економічної та політичної управлінської сфер.

Політичні зміни, особливо таких сфер як структура управління, державний устрій та стратегія національної безпеки, стають важливими в часи смутку та економічної кризи.

Відкритість національних економік, трансфер технологій надали міждержавній конкуренції глобального характеру [1].

Успіх в досягненні ефективності діяльності держави залежить від раціонального поєднання загальнодержавних пріоритетів з виділенням та підтримкою розвитку системи менеджменту країни, як фактору активізації економічного потенціалу.

Дослідження засад забезпечення конкурентоспроможності країни через стимулювання розвитку та впровадження інновацій на практиці, допоможе застосувати їх на практиці, таким чином забезпечуючи підвищення ефективності діяльності підприємницького потенціалу країни [2].

Управління є складовою частиною інноваційної діяльності, що вирішує питання планування і реалізації ефективних соціально-економічних проектів, розрахованих на значний якісний стрибок у підприємництві та соціальній сфері. В управлінні інноваціями оперують складними цілями, що покликані вирішувати завдання [3]:

1. Створення передумов.
2. Вироблення керівних вимог до дії — інструмент управління.
3. Забезпечення безконфліктного співіснування осіб, що приймають рішення — інструмент координування.
4. Зіставлення існуючого стану з бажаним — функція ініціативи.
5. Визначення критеріїв оцінки інформації і вибору альтернатив — прийняття рішень.

Для реалізації цих завдань необхідно розробляти плани та програми інноваційної діяльності; розвивати проектну базу шляхом знаходження нових ідей; розробляти ефективні організаційні форми управління; керувати ресурсним забезпеченням підприємства.

Стратегічне управління інноваціями орієнтоване на визначення і досягнення перспективних цілей, що відображене в системі стратегічних планів: загальнокорпоративних, планів стратегічних господарських одиниць, на які поділено підприємство,

планів функціональних сфер діяльності (маркетингової, інвестиційної, виробничої, інноваційної та ін.) [4].

Визначення загальної стратегії підприємства здійснюється на основі зіставлення сильних і слабких сторін, а також можливостей та загроз зовнішнього середовища. Полягає у виборі одного із можливих напрямів поведінки підприємства у майбутньому.

Виділяють три стратегічних напрямки [5]:

1. Стратегія обмеженого зростання. Підтримання існуючих розмірів підприємства та напрямів ділової активності.
2. Стратегія зростання. Збільшення розмірів фірми через нарощування виробничих потужностей та освоєння нових напрямів діяльності шляхом самофінансування або придбання чи злиття з іншими фірмами.
3. Стратегія скорочення. Використовують за несприятливих для фірми обставин; передбачає відсікання не рентабельних підрозділів чи видів діяльності, переорієнтацію ділової активності, самоліквідацію.

На вибір загальної стратегії підприємства суттєво впливає його місія.

Для багатьох провідних компаній місію формують з огляду на інноваційні можливості підприємства. Оперативне управління інноваційною діяльністю має своїм завданням визначення ефективних шляхів та засобів реалізації прийнятої стратегії розвитку, яке означає послідовне виконання основних управлінських функцій (планування, організація, контроль, мотивування) у короткостроковому періоді.

Планування інновацій охоплює продуктово-тематичне, техніко-економічне та календарне [6].

Організація. У процесі здійснюється розподіл завдань у просторі — за підрозділами, задіяними в інноваційному проекті, та окремими робочими місцями. Визначають порядок надходження коштів та постачання матеріальних ресурсів.

Контроль. Забезпечує реалізацію планів згідно із графіком та виділеними ресурсами, даючи змогу своєчасно вносити корективи у плани чи дії виконавців. Для його ефективності необхідно ще у процесі складання календарних планів використовувати інструменти, що допомагають менеджерам контролювати терміни виконання робіт і їх результати. Найчастіше з цією метою використовують метод управління за цілями та мережеві методи управління.

Використання різноманітних методів і прийомів пошуку інноваційних ідей поряд з постійним аналізом портфельних матриць стратегічного планування продуктової політики дає змогу інноваційним підприємствам формувати велику кількість альтернативних інноваційних пропозицій до тематичного плану, що конкурують між собою за наявними ресурсами інноваційного підприємства й очікуваними результатами.

Джерела

1. Дорофиев В. В., Колосук В. П. Инновационный менеджмент и научно-техническая деятельность: 2015. — 234 с.
2. Инновационный менеджмент: Учебник / Под ред. проф. В. А. Швандара, проф. В. Я. Горфинкеля. — М., 2014. — 256 с.
3. Кирина Л. В., Кузнецова С. А. Стратегия инновационной деятельности предприятия // Формирование механизма управления предприятием в условиях рынка / Под ред. В. В. Титова. — 2016. — 491 с.
4. Ковалев Г. Д. Основы инновационного менеджмента: Уч. пособие для вузов / Под ред. проф. В. А. Швандара. — М: ЮНИТИ-ДАНА, 2014 — 218 с.
5. Лапко О. Н. Інноваційна діяльність в системі державного регулювання. — К.: ІЕП НАНУ, 2015. — 386 с.
6. Медынский В. Г. Инновационный менеджмент: Учебник. — М.: ИНФРА-М, 2016. — 123 с.